

C/2023/1287

11.12.2023

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Symvoulio tis Epikrateias (Grecia) la 4 septembrie 2023 –
Zougla G.R. AE/Ethniko Symvoulio Radiotileorasis (ESR)**

(Cauza C-556/23, Zougla)

(C/2023/1287)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Symvoulio tis Epikrateias

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Zougla G.R. AE

Pârât: Ethniko Symvoulio Radiotileorasis (ESR)

Întrebările preliminare

- 1) Printre obiectivele Directivei 2010/13/UE ⁽¹⁾, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2018/1808 ⁽²⁾, și, prin urmare, în domeniul de aplicare al directivei, se încadrează: (a) garantarea respectării și protecției demnității și a valorii persoanei umane și (b) prevenirea transmisiei de conținut sub standard din punct de vedere calitativ de către furnizorii de servicii de televiziune și în special a unui conținut care prezintă caracteristicile celui transmis în speță de societatea reclamantă?
- 2) Plecând de la ipoteza că: (a) obligația de a respecta și de a proteja demnitatea și valoarea persoanei umane și/sau (b) interdicția de a transmite un conținut sub standard din punct de vedere calitativ și în special un conținut având caracteristicile transmisiei în litigiu se încadrează în domeniul de aplicare al directivei: este contrară articolului 4 alineatul (1) din directivă coroborat cu principiul egalității de tratament consacrat la articolele 20 și 21 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene o dispoziție națională potrivit căreia obligațiile respective revin tuturor furnizorilor de servicii de televiziune, cu excepția celor care difuzează programe de televiziune numai prin internet?
- 3) În cazul unui răspuns afirmativ la primele două întrebări: autoritatea națională de reglementare, pentru a asigura eficacitatea practică a directivei, trebuie să aplice normele dreptului național care impun obligațiile în cauză în mod nediferențiat tuturor furnizorilor de servicii de televiziune, chiar dacă dreptul național prevede obligațiile și sancțiunile aferente pentru toți ceilalți furnizori de servicii de televiziune, dar nu și pentru cei care difuzează conținutul lor exclusiv prin internet, sau impunerea unor sancțiuni administrative pentru încălcarea acestor obligații de către o transmisie de televiziune prin internet, în temeiul unei interpretări extensive sau al unei aplicări prin analogie a normelor naționale referitoare la alte servicii de televiziune, este incompatibilă cu principiul *nullum crimen, nulla poena sine lege certa*, consacrat la articolul 49 alineatul (1) prima teză din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene coroborat cu principiul securității juridice?

⁽¹⁾ Directiva 2010/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 martie 2010 privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau acte administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale (Directiva serviciilor mass-media audiovizuale) (JO 2010, L 95, p. 1).

⁽²⁾ Directiva (UE) 2018/1808 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 noiembrie 2018 de modificare a Directivei 2010/13, în raport cu evoluția condițiilor pieței (JO 2018, L 303, p. 69).

- 4) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare preliminară și dacă se consideră că: (a) obligația de a respecta și de a proteja demnitatea și valoarea persoanei umane și/sau (b) interdicția transmisiei de conținut sub standard din punct de vedere calitativ (în special conținut precum transmisia în cauză) nu intră în domeniul de aplicare al directivei în sensul articolului 4 alineatul (1), dacă legislația unui stat membru impune astfel de obligații furnizorilor de servicii de televiziune prin intermediul rețelelor de radiodifuziune terestră, prin satelit sau în bandă largă, cu consecința unor sancțiuni administrative, dar nu conține norme echivalente în ceea ce privește furnizorii de servicii de televiziune prin internet: articolul 2 alineatul (1) din Directiva 2010/13, așa cum este în vigoare în prezent, trebuie interpretat în sensul că autoritatea națională competentă este obligată să ia în considerare posibilitatea de a impune sancțiuni administrative pentru încălcarea acestor norme și în ceea ce privește difuzarea de emisiuni de televiziune prin internet pe baza principiului egalității de tratament?
- 5) În cazul unui răspuns afirmativ la a patra întrebare: obligația autorității naționale de reglementare, ținând seama de cele de mai sus și pe baza unei interpretări a dreptului național conforme cu dreptul Uniunii și în special cu dispozițiile citate anterior ale directivei, de a aplica fără distincție tuturor serviciilor de televiziune, indiferent de modul de difuzare a acestora, normele de drept național care impun astfel de obligații este compatibilă cu principiul *nullum crimen, nulla poena sine lege certa* și cu principiul securității juridice, având în vedere că aceste obligații, prevăzute de dreptul național pentru toți ceilalți furnizori de servicii de televiziune, nu se aplică televiziunii prin internet?
-